

een douceur van 5 %, moeten gehandhaafd worden. Betreffende de justitiële zaken in de brief van 28 februari 1765 wordt slechts een opmerking gemaakt over de opschorting door de directeur van het vonnis van de Hooghlysche Raad van Justitie tegen Jose Tortoso en Gregoor Pre. [fol. 1421] Tegen hen, gewoon konstabels op een brigantijn, die onlangs onder Nederlandse vlag te Bengalen was aangekomen, koesterde men)

--- vehemente suspicie van medepligtigheid aan de moord van den kapitein van gemeld vaarhuys en herwaards zending van de gedetineerde met de stukken na gerequireert en ingekomen schriftelijk advis van den advocaat-fiscaal van India dientwegen, waarbij deselve sustineert dat de eysch van den fiscaal in Bengale tot de doodstraf tegen den eersten gefundeert is geweest.

Dat de regter een mindere straffe opleggende, zig g'abuseert heeft. Dat de directeur het gemelde vonnis niet heeft kunnen approuberen, dog dat deselve, in stee van hetzelfde te surcheren, den Houghlysen officier hadde moeten ordonneeren om van het gewijsde in appél te komen en dat sulx alsnog diende te geschieden voor den Raad van Justitie te Batavia. Goedgevonden den gemelde advocaat-fiscaal van India te gelasten om van het voorszijde vonnis te appelleeren en de actie in cas d'appel voor den Raad van Justitie deser casteels tegen de gemelde delinquanten te vervolgen, en de ministers onder toezending van het berigt van gemelde officier gerecommandeert zig zulx in 't vervolg in diergelijke gevallen tot narigt te laten strecken.

Fol. 1421r-1422r.

(Aangaande betrekkingen met andere kantoren is het juist dat er f 7172 aan Comorandel is teruggerekend op f 42.999, die voor 88.320 chancos in rekening was gebracht. Als daaronder 49.982 waren geweest van de eerste soort dan zouden die te Bengalen met winst verkocht zijn, maar ze waren van mindere soorten, waarop het verlies niet aan Bengalen kan worden toegerekend. Naast wat over de inlandse zaken, waarop de Engelsen zoveel invloed hebben, reeds in de generale missive van 20 oktober 1765 en de geheime brieven uit Bengalen van 2 augustus 1764 en 9 maart 1765 is geschreven, is met leedwezen opgemerkt [fol. 1423] dat de gevolgen van de binnenlandse oorlog tussen de Engelsen en de moslims ook de Compagnie hebben geraakt. De logie te Fatwa is met pakhuys en gebouwen door de plunderaars geheel met de grond gelijk gemaakt. Te Patna moest voorlopig een golah van matten en bamboe worden opgetrokken en er zou een opgave van de kosten van de noodzakelijke gebouwen worden gezonden. Daar er geen verhaal mogelijk is, zal men zich daar wel bij moeten neerleggen. Wel is bevolen hierin zo zuinig mogelijk te zijn en slechts dat voor te stellen, wat wezenlijk van nut is. Men heeft goedgekeurd dat het bestuur het bestuur te Patna er aan herinnerde, dat ze zichzelf en de goederen dienden te beschermen. [fol. 1424] Toen het bestuur 300 schutters had aangenomen, heeft het, op de waarschuwing niet te snel te handelen, weer 97 van hen ontslagen. Er is mee ingestemd dat in die omstandigheden te Hooghly 50 sepoys zijn aangenomen, maar dat ze op het bericht van de terugtocht van de mensen uit het binnenland weer zijn afgedankt en hun commandant slechts halve gage zou krijgen. Tevens is men het ermee eens dat de eis van de faujdar van ropia 20.000 wegens een moord in Compagnies dorp met ongeveer ropia 5000 is afgedaan. Maar het bestuur moet goed toezicht houden en zo iets mag niet weer gebeuren. Ook is goedgekeurd dat het bestuur te Patna de duan van de koning bij zijn bezoek aan het opperhoofd een niet te vermijden geschenk deed. [fol. 1425] Het ging om 100 lb kruidnagels, 100 lb nootmuskaat, 75 lb foelie en 75 lb kaneel. Zo werden de eer en de belangen van de Compagnie niet geschaad en het geschenk was een derde van wat de duan graag wilde hebben. Gezien de omstandigheden zijn alle in de genoemde brieven vermelde maatregelen betreffende de inlandse zaken goedgekeurd. Het is juist dat volgens de brief van 28 februari 1765 het opperhoofd te Kasimbazar Johannes Bacheracht de klacht van het Engelse opperhoofd ter plaatse dat enige vaartuigen, die ze al gehuurd en betaald hadden, door de Nederlanders met geweld waren weggenomen, als ongegrond en onwaarschijnlijk van de hand had gewezen. Het Engelse opperhoofd eiste teruggave. Het is bovendien terecht dat hij over de onheuse en onbeleefde behandeling [fol.